

[Jeppesen-Drusebjerg.]

foreslaaede Nævn. Men det er jo muligt, at man kunde gøre Nævnet lidt større. Jeg ved ikke, om man tænker paa, at andre specielle Interesser burde varetages end dem, der er foreslaaet her. For mig staaer det saaledes, at ingen Interesse er blevet forbigaaet, og naar det er Tilfældet, er Nævnets Medlemsantal maaske til syvende og sidst det rette. Det er jo ikke altid de store Forsamlinger, der giver det bedste Resultat, og særlig i en Sag som denne er jeg tilbøjelig til at tro, at man ikke maa gøre et saadant Nævn alt for stort.

Men som jeg sagde til Indledning: jeg tror, at baade dette Spørgsmaal og andre bedre egner sig til Drøftelse i det Udvalg, som vil blive foreslaaet nedsat. Jeg skal derfor nøjes med disse faa Bemærkninger og i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Ordføreren for Partiet Venstre (Hauch) og for Det konservative Folkeparti (J. R. Poulsen) havde jo forskellige Indvendinger at gøre imod enkelte Paragraffer i det foreliggende Forslag. Til Trods for disse Indvendinger fik jeg alligevel Indtryk af, at de ærede Medlemmer vilde være med i Arbejdet for at gennemføre Forslagets Hovedprincipper og tillige være med til at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt, at det kan blive til Lov i indeværende Samling. Jeg vil derfor gerne takke samtlige Ordførere for den udtalte Velvilje.

De ærede Medlemmer var jo navnlig inde paa en Kritik af 4 Paragraffer, §§ 6, 11, 17 og 20 — ja, der blev ogsaa fremført nogle kritiske Bemærkninger mod § 22. Jeg gør opmærksom paa, at det, de ærede Medlemmer har kritiseret i § 6, 2det Stykke, er en Ændring, der er indsat under Behandlingen i Folketinget og kommet ind efter Ønske fra Venstre og Det konservative Folkeparti. Jeg er naturligvis villig til at forhandle om en anden Udformning af denne Bestemmelse, men jeg tror, at Spørgsmaalet ikke er saa vidtrækkende, som navnlig den ærede Ordfører for Venstre mente. Det, man har villet opnaa gennem denne Bestemmelse, er, at der ikke bliver Risiko for, at man i stor Udstrækning fjerner Løvtræskove til Fordel for Naaletræskove, men samtidig har man ikke villet gribe alt for meget ind i de paagældende Skovejeres økonomiske Interesser. En saadan Bestræbelse vil sikkert finde Medhold i store Dele af Befolkningen, idet vide Kredse sikkert vilde være betænkelige, om

man i den kommende Tid ryddede store Løvtræskove.

Hvad § 11 angaar, ønsker man, at Bestemmelsen i trediesidste Linie i 1ste Stykke om, at den paatænkte Hugst ikke maa stride „mod Bestemmelserne i § 6 om god Skovdrift“ skulde ændres, enten saaledes, at der kom til at staa „og god Skovdrift“ eller saaledes, at Henvisningen til § 6 skulde udgaa. Det kan jeg ikke gaa med til, og jeg tror, at de ærede Medlemmer, som kritiserede dette Punkt, ikke har over tænkt det rigtigt. Ellers vilde de forstaa, at hvis man nu, efter at man har faaet en Bestemmelse ind, der siger, at Hugsten ikke maa stride mod Bestemmelserne i § 6 om god Skovdrift, enten fjerner denne eller i Stedet for „om god Skovdrift“ sætter „og god Skovdrift“, vil det i Virkeligheden betyde, at § 6 ikke indeholder Bestemmelser om god Skovdrift, og det gaar ikke an. Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti gav mig Ret i, at det navnlig er § 6, der betyder noget med Hensyn til, hvad man forstaaer ved god Skovdrift, og derfor kan man selvfølgelig ikke i § 11, hvor man behandler Spørgsmaalet om en begrænset Del af Skovene, sætte ind, at § 6 ikke indeholder Bestemmelser om god Skovdrift. Hvis man mener, at § 6 ikke indeholder tilstrækkelige Bestemmelser til at varetage en god Skovdrift, maa man skærpe Paragraffen, og jeg har ikke noget imod, at man gaar til en lempelig Skærpelse af den. Jeg mener, den er forsvarlig, som den er; saaledes som den er formet, betyder den, at ingen Skovejer med Rette kan undlade at drive sin Skov efter almindelige Regler for god Skovdrift. Men er man bange for, at det i § 11, som omhandler de Dele af Skovene, der overgaar til ny Eje, ikke er tilstrækkeligt at henvise til Reglerne i § 6 om god Skovdrift, saa er det naturligvis meget værre, at § 6 ikke er god nok i al Almindelighed, idet den jo omhandler samtlige Fredsskove. Samtlige Fredsskoves Drift bestemmes i § 6, og derfor maa man gaa ud fra, at Bestemmelserne er tilstrækkelige, og hvis Bestemmelserne ikke er tilstrækkelige i § 11, maa man ændre Bestemmelserne i § 6. Jeg har, som sagt, ikke noget imod at forhandle om en Skærpelse, men jeg vil meget advare imod, at man i § 11 fastslaar, at Bestemmelserne i § 6 ikke indeholder Bestemmelser om god Skovdrift.

Jeg har ikke noget imod at forhandle om en Skærpelse af § 17 — det er den, der omhandler Græsning af Kreaturer og Heste i Skovene. Den har faaet en mere lempelig Form, end Kommissionen havde ønsket,